Ἡ πολύκροτος δίκη τοῦ

ΜΑΚΡΑΚΗ

ἐξεδόθη εἰς φυλλάδιον

Εὑρίσκεται εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῶν «Νέων Ἰδεῶν».

Ἀποστέλλεται εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικὸν εἰς πάντα ζητήσοντα αὐτὴν δι' ἐπιστολῆς περιεχούσης τὸ ἀντίτιμον εἰς γραμμάτια τραπεζικὰ ἢ γραμματόσημα ἑλληνικὰ ἢ γαλλικά.

ΓΑΛΑΤΕΙΑ

Τιμᾶται λ. 50.

ΕΝ ΤΩ ΓΡΑΦΕΙΩ ΗΜΩΝ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ καὶ Μουσαίου οἰκία τῶν κ.κ. Σ. Μανιτάκη καὶ Ν. Δαμασκηνοῦ (πρώην Παρῆς Κυπριάδου) περιέχουσα 7 δωμάτια εὐρυχωρότατα, 1 μεγάλην αἴθουσαν, 2 μεγαλοπρεπεῖς εἰσόδους ἐπὶ τῶν ἄνω ὁδῶν, μαγηρεῖον μετὰ μηχανῆς μηχανικοὺς ἀποπάτους πλυσταρεῖα, λουτῆρας, ἀποθήκην καὶ ὑπόγειον (καβέ) οἴνων, ἄφθονον ὕδωρ πηγαῖον καὶ φρεατιαῖον κτλ. κτλ. Ἡ οἰκία αὕτη εἶναι λίαν κατάλληλος διὰ ξενοδοχεῖον καὶ ἐμπορικὸν κατάστημα, ὑπῆρξε δὲ ὡς τοιαύτη ὑπὸ τοὺς κ.κ. Βερριὲρ καὶ Λευκαδίτην.

Ἡ Διεύθυνσις εἰς τὸν κ. Ν. Δαμασκηνόν, δικηγόρον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης προσεχοῦς Σεπτεμβρίου τὸ ἐπάνω πάτωμα τῆς οἰκίας Κ. Χαραμῆ κειμένης κατὰ τὴν Πλατεῖαν τῆς «Ἐλευθερίας».

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων καὶ πέραν τῆς δευτέρας γεφύρας τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, οἰκία, εὐρύχωρος ἔχουσα πάντα τὰ χρειώδη διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν, εἰς μετρίαν τιμήν. Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ παντοπωλεῖον τοῦ κ. Ἰω. Σχραντοπούλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου ε.ε. ἡ παρὰ τὴν ὁδὸν Ἀγγέσμου πλησίον τῆς οἰκίας Κοντοσταύλου οἰκία τοῦ Β. Κρεζῆ πρώην Ραυτοπούλου) τὰ δύο ἄνω πατώματα ἤτοι τὸ μεσαῖον καὶ ἐπάνω, περιέχουσα ἑπτὰ δωμάτια, πλυσταρεῖον, ταράτσαν, ὕδωρ κλπ. καὶ πάντα τὰ χρεώδη.

ΜΑΘΗΤΗΣ πτωχὸς τοῦ Γυμνασίου ἀναλαμβάνει παραδόσεις ἑλληνικῶν καὶ Μαθηματικῶν ἐπ' ἀμοιβῇ μετρίᾳ. Ἡ διεύθυνσις ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ Καντσουροπούλου.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ κεκτημένη δίπλωμα νηπιαγωγοῦ καὶ τοῦ Ἀρσακείου ζητεῖ ἰδιαιτέρας παραδόσεις, ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον μας.

ΑΜΑΞΑ τετράτροχος μὲ τέσσαρας θέσεις. Δύναται δὲ νὰ ἀφαιρεῖται τὸ ἔμπροσθεν διὰ μηχανισμοῦ καὶ νὰ ὁδηγῆται ἀπὸ ἐντὸς καὶ μὲ θέσιν κινητὴν ὄπισθεν (κασσόνι).

ΠΩΛΕΙΤΑΙ. Ἐπίσης πωλοῦνται καὶ τὰ γάμουρα. Πληροφορίαι εἰς τὸ Καπνοπωλεῖον τοῦ κ. Π. Θεοδωροπούλου παρὰ τὰ Χαυτεῖα.

ΑΜΑΞΑΚΙ τετράτροχον πωλεῖται. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Ζυθοπωλεῖον τοῦ κ. Ξ. Βάθη.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἄνω πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ν. Ρυδολοπούλου, ὁδὸς Ἀκαδημίας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ τὰ ἔπιπλα τοῦ Ξενοδοχείου τῶν Παρισίων εἰς συμφέρουσαν τιμὴν πληροφορίαι δίδονται τοῖς βουλομένοις ἀγοράσαι ταῦτα ἐντὸς τοῦ ἰδίου Ξενοδοχείου.

Σ. Ν. ΖΑΒΙΤΣΑΝΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΟΣ ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ

ΚΙΝΙΝΗ

ΧΗΜΙΚΩΣ ΚΑΘΑΡΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ

Τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαχθεῖσα

ΚΟΠΤΕΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΤΟΝ ΠΥΡΕΤΟΝ

Πωλεῖται εἰς ἀγγεῖα τῶν 18 γραμμαρίων

!! Εὐτυχὴς Εὐκαιρία !!

ΑΡΙΣΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ

Ἅμαξα διὰ Βάρην ἀναχωρεῖ καθ' ἑκάστην εἰς τὰς 10 π. μ. ἐκ τοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ λαχανοπωλείου Δημ. Παππανικολάου ἢ Καμπούρη.

Τιμὴ δι' ἕκαστον ἄτομον μετὰ τῶν κυνηγετικῶν αὐτοῦ ἀποσκευῶν δρ. 2:30.

ΚΙΝΙΝΗ ΑΓΓΛΙΚΗ

(γνησία)

εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ κατάστημα

=«ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΒΑΜΒΑΚΑ»=

(οἰκία Λουκᾶ Ράλλη)

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ ΚΑΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Η

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

Ὑπὸ τὴν ἄνω ἐπωνυμίαν κατηρτίσθη ἐν Λαρίσσῃ Ξενοδοχεῖον καὶ Καφενεῖον μετὰ ἑστιατορίου καὶ διαθέτον καὶ 20 δωμάτια ὑπὸ πεπειραμένην διεύθυνσιν ὑποσχομένην περιποίησιν καὶ τροφὴν καθ' ὅλα εὐρωπαϊκάς.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ξ. ΒΑΘΗ

ἑκάστη φιάλη λεπτὰ 40

Πρὸς εὐκολίαν τῶν οἰκογενειῶν, ξενοδοχείων, καφενείων κλπ. ἔχει Ἀποθήκην Ζύθου εἰς τὸ κατὰ τὰ Χαυτεῖα παράρτημα αὐτοῦ· αἱ παραγγελίαι ἐκτελοῦνται δι' ἐπίτηδες ὑπηρέτου, ὅστις μεταφέρει τὸν ζῦθον καθ' ἑκάστην εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα.

Δέχεται παραγγελίας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ὅπου προσεγγίζουν ἀτμόπλοια.

Πωλεῖ καὶ ζυθόχορτον διὰ τοὺς πάσχοντας τὸν στόμαχον καὶ μαγιὰ μπύρας.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ξ. ΒΑΘΗ

ἑκάστη φιάλη λεπτὰ 40

ΛΟΥΤΡΑ

ΤΟΥΡΚΙΚΑ καὶ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ

Ἐπισκευασθέντων ἤδη ἐντελῶς καὶ τῶν ἄνωθι τοῦ Μενδρεσὲ Εὐρωπαϊκῶν Λουτρῶν, ἐδόθησαν καὶ ταῦτα εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ.

Τιμαὶ προσδιορίσθησαν αἱ ἑξῆς:

ἀπὸ 1— 5	λουτρῶν	Δρ. 1:25	ἕκαστον
ἀπὸ 5—15	»	» 1:15	»
ἀπὸ 15—30	»	» 1:—	»

δίδονται δὲ καὶ θειοῦχα, ἁλατοῦχα, σιδηροῦχα κλπ. προστιθεμένης μόνον τῆς ἀξίας τοῦ φαρμάκου ἤτοι λεπτὰ 30 δι' ἕκαστον λουτρόν.

Ἅπαντα τ' ἀνωτέρω προπληρωτέα.

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ

3 Ὁδὸς Κολοκοτρώνη 3

Ἐκομίσθησαν καὶ πωλοῦνται συγκαταβατικῶς πάντα τὰ φυσικὰ καὶ χημικὰ προϊόντα. Πρὸς τούτοις, Ἐγκόλπια ἰατρικά, Μητροσκόπια, Κολεοσκόπια, Στηθοσκόπια, Θερμόμετρα ἰατρικά, Ἐγχυτήρια τοῦ Πραβάζ, Σικυοσχάσται, Καυτηριοφόρα, Βελόναι χειρουργικαί, Καθετῆρες Νο 1—12, Μητρεγχύται, Ψυχαστῆρες, Πεσσοί, Σωλῆνες ἐλαστικοί, Κλύσματα διὰ πᾶσαν σχέσιν, Θερμόμετρα λουτρῶν, Θηλαὶ μαστῶν ἐλαστικαί, Θήλαστρα, Γαλακτουλκοὶ ὑέλινοι καὶ ἐλαστικοί, Ὀμφαλεοδέσμοι, Κηλεπίδεσμοι καὶ ἀναζῶστροι, Κύστεις διὰ πάγον, Προσκεφάλαια ἐλαστικά, Περικνημῖδες καὶ ζῶναι ἐλαστικαί, Οὐροδόχοι ἐλαστικοί, Ζυγοί, σταθμά, κοχλιάρια καὶ σπάθαι ὀστέϊνα.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ

Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ

— παρὰ τῇ κάτω πλατείᾳ —

Τὸ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ τοῦτο διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν Κυρ. Γεωργ. Ἀντωνοπούλου καὶ Γραμματίκα προμηθευθὲν ἐσχάτως ἐξ Ἀθηνῶν νέον μάγειρον, ὑπόσχεται εἰς τοὺς προσερχομένους μεγίστην καθαριότητα περὶ τὰ φαγητὰ ὑπηρεσίαν πρόθυμον καὶ τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς. Ἐπίσης ἐνοικιάζονται ἐν αὐτῷ δωμάτια μετ' ἐπίπλων.

ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Ἀγγέλου Καλαμᾶ ὀρχήστρα, γνωστὴ εἰς τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης, εἰδοποιεῖ, ὅτι ἀπὸ τοῦδε, ἀντὶ τοῦ διευθύνοντος Ἀγγέλου Καλαμᾶ διορισθέντος ἀρχιμουσικοῦ εἰς τὸ πλοῖον «Μιαούλης» ἀναλαμβάνει τὴν διεύθυνσίν της ὁ ἀδελφός του Νικόλαος Καλαμᾶς.

Ὁ αὐτὸς ἐπίσης διαθέτει καὶ ὥρας παραδόσεων (Βιολίου, Κηθάρας καὶ Μαντολίνου) δι' ὅλως ἰδιαιτέρας καὶ εὐμεθόδου διδασκαλίας.

Τιμαὶ μέτριαι.

Οἱ βουλόμενοι ἀποτανθήτωσαν εἰς τὸ ἐν συνοικίᾳ Νεαπόλεως κουρεῖον του, (ὁδὸς Σόλωνος ἀριθ. 71) ὅπου εὑρίσκεται καθ' ἑκάστην.

Διὰ δὲ τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῆς «Σφαίρας».

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΜΒΡΕΛΛΩΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΣΙΜΩΝΙΔΗ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἀπέναντι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΥΤΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Αἰόλου

ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον ἡ «Μασσαλία»

Παντὸς εἴδους καὶ πάσης ποιότητος ὀμβρέλλαι ΜΕΤΑΞΩΤΑΙ, ΠΟΜΠΑΔΟΥΡ, ΒΡΕΞΙΛΙΕΝ, ΣΑΤΕΝ, ΜΑΛΛΙΝΑΙ, ΒΑΜΒΑΚΕΡΑΙ κλ. κλ.

Πώλησις χονδρικὴ καὶ λιανικὴ

ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ

καὶ κατὰ 30 % εὐθηνότεραι τῶν Εὐρωπαϊκῶν

Κομψότης μετὰ στερεότητος

Ταχίστη ἐκτέλεσις τῶν παραγγελειῶν εἰς ποσότητας μεγάλας ἢ μικράς.

!! Ἔλθετε καὶ ἴδετε !!

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

Η. ΨΙΜΙΚΑΚΗ.

96.—Ὁδὸς Αἰόλου.—96.

Διὰ τοῦ τελευταίου ἐξ Εὐρώπης ἀτμοπλοίου, ἐκομίσθησαν εἰς τὸ ῥηθὲν κατάστημα, διάφορα εἴδη ὡρολογίων τοῦ κόλπου, τραπέζης καὶ τοίχου ὡς καὶ ἐγερτήρια, εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς, ἤτοι:

Χρυσᾶ τοῦ κόλπου παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Ἀργυρᾶ ἐπίσης παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 15 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου κούκους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Ἐγερτήρια παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 12 καὶ ἄνω.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

(ΑΝΩΝΥΜΟΣ)

—«RELIANCE»—

Κεφάλαιον Ἀγγλικῶν λιρῶν 400,000

ΕΝ ΛΙΒΕΡΠΟΥΛΗ.

Ἡ Ἀγγλικὴ αὕτη Ἑταιρία δέχεται ἀσφαλείας ἐπὶ μετρίοις ὅροις κατὰ τῶν θαλασσίων κινδύνων ἐπὶ φορτίων δι' ἀτμοπλοίων, πλοίων καὶ πλοιαρίων. Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς Ἑταιρίας ἱκανοποιεῖται ἐνταῦθα ἀμέσως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως.

Αἱ ἀσφάλειαι ἐνεργοῦνται:

Πάτραις	παρὰ τῷ κ.	Δ. Ἀγγελοπούλῳ.
Κύμῃ	»	Γ. Μαρίνῳ
Πειραιεῖ	»	Κυριακῷ καὶ Σία.
Συρῳ	»	Βασ. Παδοβᾷ.
Ζακύνθῳ	»	Γαβρ. Μακρῇ.

Ι. Ε. Μάσσων

Πράκτωρ ἐν Ἀθήναις.

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ

πρὸς ἐκμάθησιν

ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΚΗΣ

ἐντὸς ἓξ μηνῶν

μετὰ πλήρους διδασκαλίας τῆς ῥητορικῆς αὐτῶν

Δίδακτρα προπληρωτέα κατὰ μῆνα νέαι δραχμαὶ 10

Ι. ΦΩΚΑ-ΖΕΝΟΣ

Διδάκτωρ τοῦ ἐν Ρώμῃ Πανεπιστημίου

29—Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου—29

ΣΗΜ.—Δέχεται προσέτι ὁ αὐτὸς καθηγητὴς οἰκοτρόφους διὰ τὴν πλήρη ἐν ταῖς γλώσσαις ἐξάσκησιν.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Παρὰ τῇ διεκπεραιώσει ἡμῶν

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Le Pandette di Giustiniano. R. G. Pothier 1830............Τόμ. 10 δρ. 50

Recueil des traités de Commerce et de navigation de la France. Par Hauterive et Cussy 1836.. Τόμ. 10 δρ. 60.

Ἰουλίου Πολυδεύκους Ὀνομαστικόν. Λατινιστὶ καὶ ἑλληνιστί. Τόμ. 2 δρ. 20.

Relation d un Voyage de levant avec plaus des villes et des lieux. Par Tourneffort.......................Τόμ. 3 δρ. 30.

Στράβωνος Γεωγραφικῶν. Κοραῆ. (ΑΩΙΕ).............................Τόμ. 4 δρ. 40.

ΤΗ ΚΑΛΑΙΣΘΗΣΙΑ

ΕΠΙΠΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΟΤΕΧΝΕΙΟΝ

Ἀρ. 10—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—Ἀρ. 10

Ὁ κ. Λ. Χάϋμανν λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ τῇ πολυαρίθμῳ πελατείᾳ του, ὅτι ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς εἰς Εὐρώπην περιοδείας του, προμηθευθεὶς ἐκεῖθεν νεώτατα τοῦ εἴδους του ἀντικείμενα.

Ἐντὸς μικροῦ τὰ καταστήματά του θὰ περιλαμβάνωσι πλουσιώτατα ἔπιπλα αἰθουσῶν, ἑστιατορίων καὶ κοιτώνων.

Οἱ πελάται θέλουσιν εὑρίσκει ἐν αὐτοῖς ὑφάσματα κάλλιστα παραπετασμάτων, νεώτατα ἔπιπλα καὶ ἀντικείμενα διάφορα τῶν τελευταίων νεωτερισμῶν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἐν Παρισίοις οἴκων.

Γνωστοποιεῖ δὲ τῷ κοινῷ, ὅτι ὅπως γίνεται ἐν Παρισίοις ἀναλαμβάνει ἐργολαβικῶς μετακομίσεις καὶ τὴν πλήρη δι σκευὴν τῶν νέων οἰκημάτων καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἁρμοδίαν τῶν ἐπίπλων τοποθέτησιν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀντὶ ἀμοιβῆς προσυμπεφωνημένης.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη κατάστημα τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀλεβυζάκη πωλοῦνται καὶ ἐνοικιάζονται κλειδοκύμβαλα καὶ φισαρμόνικαι, παρεχομένης πάσης εὐκολίας εἰς τοὺς προσερχομένους.

ΜΕΓΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΦΩΣΦΟΡΟΠΟΙΕΙΟΝ Ο ΗΦΑΙΣΤΟΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΜΕΓΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ καὶ Σία

Τὸ νεοσύστατον τοῦτο κατάστημα ὅπερ ὀφείλεται εἰς τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τοῦ κ. Ἀριστ. Κυριακοῦ καὶ Σία καὶ ὅπερ θέλει συντελέσει τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας κατασκευάζει

ΦΩΣΦΟΡΑ

Παντὸς εἴδους πάσης ποιότητος κατ' οὐδὲν κατώτερα τῶν Εὐρωπαϊκῶν ταχύτης ἐκτελέσεως, ποικιλία μεγίστη, πρὸ παντὸς δὲ

Εὐθηνία.

Οἱ προμηθευθησόμενοι φωσφόρα ἐκ τοῦ καταστήματος τούτου θέλουν πεισθῆ ἐκ τῶν πραγμάτων περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἀνωτέρω.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ»

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ 26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Ἀθήναις ἐτησία........	Δραχ. ν.	12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις........	»	16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ........	Λ. Τουρ.	1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ......	Φράγκα	25

ΕΤΟΣ Α'.—Ἀριθμὸς 1030

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 10 Σεπτεμβρίου 1881 — ΠΕΜΠΤΗ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Δι' ἕκαστον στίχον.......................... Λ. 50

Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἀπέθανεν ὁ Πρόεδρος τῆς μεγάλης Δημοκρατίας. Ὁ δολοφόνος ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου αὐτοῦ δρέπει ἤδη τὸν καρπὸν τῆς εὐχαριστήσεως, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπέβλεψε τὸ ἔγκλημά του. Πόσον ἀνεξιχνίαστα εἶναι τὰ κρίματα τοῦ Θεοῦ! Ἑνοῦμεν τὸ ἐγχειρίδιον εἰς τὰς χεῖρας τῶν τυραννοκτόνων, εἴτε ὑπὸ τὰ μύρτα κρύπτεται, εἴτε ὑπὸ τὴν μαύρην τῆς νυκτὸς σκιάν. Ἀλλὰ τὸ ἐγχειρίδιον κατὰ προσκαίρου ἐκλεκτοῦ τοῦ Λαοῦ εἶναί τι, τὸ ὁποῖον ἐξεγείρει τὸν θαυμασμὸν ἐπὶ τῇ ἀπειρίᾳ τῶν ἐμπρηστικῶν ὑλῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι διεσκορπισμέναι εἰς τὴν γραφομένην ἐν τῷ προχωροῦντι αἰῶνι ἱστορίαν τῆς ζώσης νῦν ἀνθρωπότητος.

Μακρὰν ἀφ' ἡμῶν οἱ ἄνθρωποι τῶν αἱμάτων καὶ τῶν δόλων. Ὅ,τι μᾶς ἐμπνέει εἶναι ἡ ἐλευθερία ἐν τῇ ἁρμονίᾳ αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ζητοῦμεν ἐπὶ τῆς γῆς, εὑρίσκομεν δὲ φεῦ! μόλις ἐν τῷ οὐρανῷ! Καὶ ὅμως δὲν ἀπελπιζόμεθα. Ἀπὸ σταθμοῦ εἰς σταθμὸν προχωρεῖ πάντοτε ἡ ἀνθρωπότης, καὶ ἐν τῇ σειρᾷ τῶν παθημάτων αὐτῆς, ῥίπτει ἐταστικὸν βλέμμα πρὸς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα παρῆλθον καὶ τὰ ὁποῖα δύνανται πάλιν ἐν τῷ αἰωνίῳ κύκλῳ τῆς ἐθνικῆς ζωῆς, νὰ ἐπιστρέψουν καὶ νὰ δοκιμασθοῦν. Βεβαίως δὲν θὰ ἠδύνατό τις νὰ καταρρίψῃ ἐν τοῖς δημοκρατικοῖς πολιτεύμασι τὸν Πρόεδρον αὐτῶν χάριν καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν δολοφόνων· ἀλλ' αἱ δημοκρατίαι τῆς ἀρχαιότητος ἦσαν πολὺ καλὰ δημοκρατίαι χωρὶς νὰ προεδρεύωνται.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας εἶναι λεληθότως ὑποχώρησις εἰς τὰς μεσαιωνικὰς τῆς μοναρχίας ἰδέας. Εἶναι τοιοῦτο τὸ δηλητήριον, τὸ ὁποῖον ἡ προσωπικὴ μοναρχία ῥίπτει εἰς τὸν ἐθνικὸν ὀργανισμόν, ὥστε καὶ εἰς τὰς περιστάσεις τῆς τελειαστούτου χειραφετήσεως δὲν δύνανται νὰ ἐνοήσουν αἱ πρῶται τῆς ἀπελευθερώσεως γενεαὶ πῶς δύνανται νὰ ὑπάρξουν ἄνευ τῆς σημαίας τοῦ ἑνὸς ἄρχοντος. Ἀφήσατε ἕνα λαὸν νὰ δουλεύσῃ διακόσια ἔτη ἕνα αὐτοκράτορα, καὶ ἔπειτα πείσατέ τον, ὅταν ποδοπατήσῃ τὴν αὐτοκρατορικὴν ἁλουργίδα, ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ τουλάχιστον ἑνὸς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας αὐτοῦ! Ἀλλὰ ταῦτα πάντα εἶναι σκέψεις γενικαί, αἱ ὁποῖαι αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔρχονται εἰς τὸ πνεῦμα ἡμῶν, ἰδέαι, καθὼς ἔλεγεν ὁ Πλάτων, ἔμφυτοι, αἱ ὁποῖαι ἔρχονται, διότι ἔρχονται, καὶ γράφονται ἐν τῇ ὑπερτάτῃ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἰδεῶν κινήσει. Ὁ σκοπὸς ἡμῶν δὲν εἶναι νὰ σταματήσωμεν εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἰδεῶν τούτων. Σκοπὸς ἡμῶν εἶναι νὰ κλαύσωμεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἀνδρὸς ἀντιπροσωπεύοντος τὴν ἀμόλυντον λαϊκὴν δόξαν.

Σκοπὸς ἡμῶν εἶναι νὰ χύσωμεν ἓν δάκρυ τῆς ἀδελφότητος τῶν Λαῶν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Γκάρφηλδ, τὸν ὁποῖον αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὅλαι αἱ δημοκρατικαὶ καρδίαι τῆς Ἀμερικῆς ἐναγκαλίζονται, πετῶσαι εἰς τὸ διάστημα τῶν χρόνων καὶ τῶν τόπων, καὶ ὀμνύουσαι ἐπὶ τοῦ θερμοῦ ἔτι νεκροῦ τὸν ὑπέρτατον τῆς δημοκρατικῆς ἐλευθερίας ὅρκον. Αὐτὸς ὁ ναύτης, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς κώπης μετέβη εἰς τὴν πολιτείαν καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν ἀρχηγίαν αὐτῆς, εἶναι ἡ γραφικωτέρα εἰκὼν τοῦ καθαροῦ λαϊκοῦ ῥεύματος. Τοιαῦτα θύματα ἐπιζητοῦν αἱ δοκιμασίαι τῶν Λαῶν διὰ νὰ προβιβάζηται ἡ αἰωνία ἀποστολή των. Ὁ κωπηλάτης Γκάρφηλδ εἶναι ὁδοιπόρος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν ἐβάδισεν ὁ ξυλοκόπος Λίγκολν. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης συνηντήθη τὸ αἷμα ἀμφοτέρων, τὸ ὁποῖον ἐχύθη, ὅπως τραφῇ τὸ δένδρον τῆς δημοκρατικῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία ἁπανταχοῦ ἔχει τοὺς ἀσπόνδους ἐχθρούς της. Ἐκείνη ἡ δουλοκρατικὴ ὀλιγαρχία, ἥτις κατὰ τὴν προηγουμένην δεκαετηρίδα ἐζήτησε διὰ τοῦ φοβερωτέρου τῶν ἐμφυλίων πολέμων νὰ διαιρέσῃ τὴν μεγάλην δημοκρατίαν τῆς Ἀμερικῆς, δὲν εἶναι ἀλλοτρία πρὸς τὸ ἔγκλημα. Τοιουτοτρόπως ἀπέθανον καὶ οἱ Γράκχοι ὑπὸ τὰ κτυπήματα τῶν ἐν Ρώμῃ ὀλιγαρχικῶν. Ἡ πολιτικὴ ζωὴ εἰς τοὺς ἐλευθέρους Λαοὺς εἶναι ἀδιάκοπος ἀγών, ὁ ὁποῖος εἰς τὰς μεγάλας τῶν ἐθνικῶν συγκρούσεων περιόδους βάπτεται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μὲ τὸ χυνόμενον αἷμα τῶν μαρτύρων, τοὺς ὁποίους ἡ ἰδέα προκαλεῖ, καὶ τῶν θυμάτων, τὰ ὁποῖα ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων ἐξαγοράζει.

Θλιβερὰ ἐξαγορὰ τοῦ ὑπερτάτου νόμου, καθ' ὃν ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος σφραγίζουσι τὰς πολιτικὰς συντάξεις τῶν μετασταθμευουσῶν κοινωνιῶν. Οἱ ἀρχαῖοι τῶν πολιτειῶν νομοθέται ἐξώριζον ἑαυτοὺς μετὰ τὴν καθιέρωσιν τῶν πολιτικῶν ὀργανισμῶν των. Ἐπέπρωτο καὶ εἰς τὸν Νέον Κόσμον τῆς Ἀμερικῆς νὰ ἴδῃ ἐξοριζομένους εἰς τοὺς οὐρανοὺς δύο γίγαντας τῆς ἐλευθερίας του, τῆς ἐλευθερίας ἐκείνης τῆς κατ' ἐξοχὴν λαϊκῆς, ἥτις κατήργησε τοὺς προαιωνίους φραγμοὺς τοῦ χρώματος τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἶπεν εἰς τοὺς εἰλικρινῶς πιστεύοντας εἰς αὐτήν, ὅτι εἴτε μαῦρα εἴτε λευκὰ εἶναι τὰ πλάσματα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἴσα, ἀνήκουσιν ἐπίσης εἰς τὴν πατρίδα καὶ ἔχουσιν ὅλα ἐγκεχαραγμένον ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτῶν τὸ θεῖον τοῦ Ὑψίστου θέλημα, τὸ ὁποῖον ὁδηγεῖ τὴν ἀνθρωπότητα πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ πάντοτε πρὸς τὰ ἐμπρός.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Αὐστρία.

Ὁ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴς τῆς «Σημαίας» τοῦ Λονδίνου, λόγον ποιούμενος περὶ τῶν αἰγυπτιακῶν πραγμάτων ἐπιστέλλει τὰ ἑξῆς: Διαθρυλλεῖται ὅτι εὐρωπαϊκὸν συνέδριον θέλει συνέλθει ἵνα διευθετήσῃ τὸ αἰγυπτιακὸν ζήτημα. Μέχρι τοῦδε ὅμως οὐδεμίαν αὐθεντικὴν εἴδησιν περὶ τοῦ τοιούτου ἀντικειμένου ἔχομεν ἐνταῦθα, οὐδὲ ἐξεδόθησαν προσκλητήρια πρὸς τὰς δυνάμεις πρὸς τοιαύτην συνέντευξιν ἐν Βιέννῃ, οὐδεμία πρόσκλησις οὐδὲ διπλωματικὴ διακοίνωσις ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Αἰγύπτου ἀπεστάλη. Διπλωμάτης ἔχων πεῖραν τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων μὲ ἐπληροφόρησεν, ὅτι ἔχει λόγους νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ στάσις ἐθυσσοδομήθη ἐν Γιλδὶζ Κιὸσκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ κεδίβης κατὰ τὰς πληροφορίας μου ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐνήργει κατὰ τρόπον ἀπαρέσκοντα τῷ Σουλτάνῳ· χρηματικὰ δῶρα προσφερθέντα ὑπὸ τοῦ Ἰσμαὴλ Χαμὶλ καὶ ἄλλων συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συνωμοσίας. Αἱ διαδόσεις περὶ συνηνωμένης Ἀγγλογαλλικῆς κατοχῆς ἠκούσθησαν ἐνταῦθα μετ' ἐκπλήξεως, ἐ-

4 =ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"= 4

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη

Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΦΑΝΤΙΝΑ — ΔΙΚΑΙΟΣ

Δ'.

ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ.

Ὅταν ἀνέφερον τὰς ἀποκρίσεις ταύτας εἰς τὸν ἐπίσκοπον, — Ἔχει, εἶπε, δίκαιον ὁ ἐφημέριος. Δὲν εἶνε ἐκεῖ ἡ θέσις του· εἶνε ἡ ἰδική μου.

Ἐπορεύθη ἀμέσως εἰς τὴν φυλακήν, κατέβη εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ τερατοποιοῦ, τὸν ἐκάλεσεν ἐξ ὀνόματος, τὸν ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρός, καὶ τὸν ὡμίλησε· Διῆλθεν ὅλην τὴν ἡμέραν πλησίον του, λησμονήσας καὶ τροφὴν καὶ ὕπνον, ἱκετεύων τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ καταδίκου, ἱκετεύων τὸν κατάδικον ὑπὲρ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ψυχῆς. Τὸν εἶπε τὰς ἀρίστας τῶν ἀληθειῶν, αἵτινες εἶναι καὶ αἱ ἁπλούστεραι. Ἐφάνη πρὸς αὐτὸν οἷος πατήρ, ἀδελφός, φίλος· ἐπίσκοπος, μόνον ἵνα τὸν εὐλογήσῃ. Τὸν ἐδίδαξε περὶ πάντων, θαρρύνων καὶ παρηγορῶν αὐτόν. Ὁ ἄνθρωπος ἔμελλε ν' ἀποθάνῃ ἀπεγνωσμένος· ὁ θάνατος τὸν ἐφαίνετο ὡς χάος, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ φοβερὸν χεῖλος ἱστάμενος, ὠπισθοχώρει φρυάττων καὶ ἔντρομος. Δὲν ἦτο τόσον ἀμαθὴς ὥστε ν' ἀδιαφορῇ ὁλωσδιόλου. Ἡ καταδίκη του, ὡς κλονισμὸς ἰσχυρός, εἶχε συντρίψει τῇδε κἀκεῖσε γύρω του τὸ διάφραγμα, ὡς εἰπεῖν, τὸ ὁποῖον μᾶς διαχωρίζει ἀπὸ τοῦ μυστηρίου τῶν πραγμάτων, καὶ τὸ ὁποῖον ὀνομάζομεν ζωήν. Παρετήρει ἀδιαλείπτως ἔξω τοῦ κόσμου τούτου διὰ τῶν ἀπαισίων ῥωγμῶν τοῦ διαφράγματος, καὶ σκότος μόνον ἔβλεπεν. Ὁ ἐπίσκοπος τὸν ἔφερε νὰ διακρίνῃ φέγγος.

Ὅταν ἦλθον τὴν ἐπιοῦσαν νὰ ζητήσωσι τὸν δυστυχῆ, ὁ ἐπίσκοπος εὑρέθη ἐκεῖ. Τὸν ἠκολούθησε καὶ ἐνεφανίσθη εἰς τὸ πλῆθος μὲ τὸ ἰόχρουν ὠμοφόριόν του καὶ μὲ τὸν ἐπισκοπικὸν σταυρὸν κρεμάμενον ἀπὸ τοῦ τραχήλου του, συμπορευόμενος μετὰ τοῦ ἀθλίου, δεδεμένου διὰ σχοινίων. Ἀνέβη μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἁμάξιον, ἀνέβη μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν λαιμητόμον. Ὁ κατάδικος, ὁ χθὲς κατηφὴς καὶ καταπεπονημένος, ὑπῆρχεν ἱλαρός. Ἠσθάνετο ὅτι ἡ ψυχή του συνδιηλλάγη, καὶ ἤλπιζεν εἰς τὸν Θεόν. Ὁ ἐπίσκοπος τὸν ἠσπάσθη, καὶ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἔμελλε νὰ πέσῃ ὁ πέλεκυς, «Ὁ Θεός, τὸν εἶπεν, ἀναστήνει ὃν θανατόνει ὁ ἄνθρωπος· ὁ Πατὴρ ἀνευρίσκει ὃν ἀποβάλλουσιν οἱ ἀδελφοί. Προσεύχου, πίστευε, εἴσελθε εἰς τὴν ζωήν! Ὁ Πατὴρ εἶν' ἐκεῖ!» Ὅταν ὁ ἐπίσκοπος κατέβη ἀπὸ τῆς λαιμητόμου, τὸ βλέμμα του εἶχέ τι ὑπὲρ ἄνθρωπον. Ὁ λαὸς ἤνοιξε τόπον πρὸ τῶν βημάτων του. Ἠπόρουν τί ἐκ τῶν δύο ὑπῆρχε μᾶλλον θεοπρεπές, ἡ ὠχρότης ἢ ἡ γαλήνη του. Εἰσερχόμενος εἰς τὸ ταπεινόν του κατάλυμα, τὸ ὁποῖον μειδιῶν ἀπεκάλει παλάτιόν του, εἶπεν εἰς τὴν ἀδελφήν του· — Σήμερον ἐλειτούργησα ἀρχιερατικῶς.

Ἐπειδὴ τὰ πράγματα, ὅσον ὑψηλότερα τόσον ὀλιγώτερον εἰσὶ καταληπτά, ὑπῆρξαν ἄνθρωποι εἰς τὴν πόλιν, μεταξὺ τῶν σχολιαζόντων τὴν διαγωγὴν ταύτην τοῦ ἐπισκόπου, εἰπόντες ὅτι ἦτον ἐπιτήδευσις. Ἀλλὰ τοῦτο μόνον εἰς τὰς μεγάλας συναναστροφάς. Ὁ λαὸς ὅμως, ὅστις δὲν εἶναι κακεντρεχὴς ἀπέναντι τῶν ἱερῶν ἔργων, κατενύγη καὶ ἐθαύμασε. Περὶ δὲ τοῦ ἐπισκόπου, ἡ θέα τῆς λαιμητόμου τὸν ἐπροξένησεν ἠθικὸν σεισμόν, ὅστις πολὺς καιρὸς παρῆλθεν ἕως οὗ ἐντελῶς κατευνασθῇ.

Ἡ λαιμητόμος τῳόντι, ὅταν φαίνεται ἱσταμένη καὶ ὀρθία, ἀποτελεῖ ὡς μαγγανείαν ἐπὶ τοῦ νοός. Ἐνόσῳ δὲν ἴδῃ τις λαιμητόμον ἰδίοις ὄμμασι δύναταί πως ν' ἀδιαφορῇ περὶ τῆς θανατικῆς ποινῆς, ἢ νὰ μὴ ἐκφέρῃ γνώμην· νὰ λέγῃ καὶ ναὶ καὶ ὄχι· ἀλλ' ἂν ἀπαντήσῃ ποτὲ μηχανὴν τοιαύτην μίαν, ἡ αἴσθησις γίνεται σφοδρά, χρεία ν' ἀποφανθῇ ὑπὲρ ἢ κατά. Οἱ μὲν θαυμάζουσιν, ὡς ὁ Δεμαῖστρος, οἱ δὲ βδελύττονται, ὡς ὁ Βεκκαρίας. Ἡ λαιμητόμος εἶναι τὸ σύγκριμα τοῦ νόμου· καὶ καλεῖται Νέμεσις· μὴ οὖσα δὲ οὐδετέρα, δὲν ἐπιτρέπει νὰ μείνῃς οὐδέτερος. Ὁ βλέπων αὐτὴν φρικιᾷ μυστηριώδη φρικίασιν. Ἅπαντα τὰ κοινωνικὰ ζητήματα στήνουσι πέριξ τοῦ φασγάνου ἐκείνου τὰ ἐρωτηματικὰ σημεῖά των. Ἡ λαιμητόμος εἶνε ὀπτασία· ὄχι σανίδωμα, ὄχι μηχανή· ἡ λαιμητόμος δὲν εἶνε ἄψυχον ὄργανον, κατεσκευασμένον ἐκ ξύλου καὶ σιδήρου καὶ σχοινίων. Φαίνεται ὡς τι ὄν, ἔχον οὐκ οἶδα τίνα ζοφώδη βουλήν· νομίζεις ὅτι τὸ ξύλινον ἐκεῖνο πῆγμα βλέπει, ὅτι ἡ μηχανὴ ἐκείνη ἀκούει, ὅτι ὁ μηχανισμὸς ἐκεῖνος νοεῖ, ὅτι τὸ ξύλον ἐκεῖνο, ὁ σίδηρος ἐκεῖνος, τὰ σχοινία ἐκεῖνα θέλουν, ἔχουν θέλησιν. Ἐντὸς τῶν σκοτεινῶν σκέψεων ἐν αἷς βυθίζει τὴν ψυχὴν ἡ παρουσία της, ἡ λαιμητόμος παρίσταται ὡς συνεργάτης τοῦ δημίου· συντρίβει κόκκαλα, τρώγει κρέας, πίνει αἷμα. Ἡ λαιμητόμος εἶνε εἶδος τέρατος· τοῦτο κατεσκεύασαν ὁ δικαστὴς καὶ ὁ ξυλουργός, μορμολύκειον ζῶν τρομεράν τινα ζωήν, πλασθεῖσαν ἐκ τῶν θανάτων οὓς ἐξειργάσθη.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐντύπωσις ὑπῆρξε φρικώδης καὶ βαθυτάτη· τὴν ἐπαύριον τῆς θανατικῆς τιμωρίας, καὶ πολλὰς ἡμέρας ἔπειτα, ὁ ἐπίσκοπος ἐφαίνετο καταβεβλημένος. Ἐξηλείφθη ἀπὸ τῆς μορφῆς του ἡ σχεδὸν ἀναγκαστικὴ ἱλαρότης τῆς ὀδυνηρᾶς ἐκείνης στιγμῆς· τὸν κατεῖχε τὸ φάσμα τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Αὐτὸς ὅστις ἐπέστρεφεν ἀπὸ πάσης του πράξεως χαίρων καὶ ἱλαρός, ἐφαίνετο ὡς τυπτόμενος ὑπὸ τῆς συνειδήσεως. Ἐκ διαλειμμάτων ἐλάλει καθ' ἑαυτόν. Ἑσπέραν τινά, συνέβη νὰ τὸν ἀκούσῃ ἡ ἀδελφή του λέγοντα, — Δὲν ἐπίστευα ὅτι αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἦτο τόσον τερατῶδες. Δὲν εἶναι καλὸν νὰ βυθίζεταί τις τόσον εἰς τὸν θεῖον νόμον, ὥστε νὰ μὴ προσέχῃ πλέον εἰς τοὺς ἀνθρωπίνους. Ὁ θάνατος ἀπόκειται εἰς μόνον τὸν Θεόν. Τίνι δικαιώματι οἱ ἄνθρωποι ἅπτονται τοῦ ἀγνώστου τούτου πράγματος;

Τοῦ καιροῦ προϊόντος, αἱ ἐντυπώσεις αὗται ἐμετριάσθησαν ἴσως δὲ καὶ ἐξηλείφθησαν· ἀλλὰ παρετηρήθη ὅτι ὁ ἐπίσκοπος

πειδὴ ἡ Βορολίνειος συνθήκη ἐξουσιοδοτεῖ τὴν Πύλην νὰ φέρῃ εἰς πέρας τοιαῦτα μέτρα.

— Περὶ τὰ χίλια ἀντίτυπα σοσιαλιστικῆς ἐπαναστατικῆς προκηρύξεως πρὸς τὸν αὐστριακὸν λαὸν εὑρέθησαν ἐν τοῖς προαστείοις τοιχοκολλημένα. Δύο ἄνδρες οἵτινες διένεμον ταῦτα συνελήφθησαν.

Ἑλβετία.

Περὶ τῆς ἐν Ἑλβετίᾳ καταστροφῆς ὁ ἐν Γενεύῃ ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου γράφει τὰ ἑξῆς ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου (ε. ν.) Παρόμοιον δυστύχημα δὲν ἐγένετο ἐν Ἑλβετίᾳ, ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ Γκολδὲν, κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1806· καταπλακωθέντες ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ Ῥόσβερτ ὄρους ἀποσπασθέντων λίθων, ὡς σᾶς ἐπληροφόρησα χθὲς, ὑποτίθεται ὅτι διακόσιοι ἄνθρωποι ἐτάφησαν ὑπὸ στοιβάδος λίθων καὶ χωμάτων, τὸ δὲ ἔργον τῆς ἀνασκαφῆς διεξάγεται οὕτως ὥστε πᾶσα ἐπιτυχία εἶναι ἀπελπιστική. Ὁ διὰ τοῦ χωρίου ῥέων ῥύαξ ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω ἢ μετεβλήθη εἰς λίμνην, ἑτέρα δὲ κατάπτωσις ἐδάφους, μᾶλλον ὀγκώδης ἐπαπειλεῖται κατὰ πᾶσαν στιγμήν. Τὸ χωρίον Ἔλμ κεῖται ἐπὶ τοῦ Στερν-θὰλ, εἰς τοὺς πρόποδας τῶν τοῦ Λααξὲρ καὶ Σταίκλη χιονοστοιβάδων καὶ τὰς ὑπωρείας τοῦ Τσεγκὲλ, ὄρους συνισταμένου κυρίως ἐξ ἀργιλώδους σχιστολίθου. Πρὸ ἐτῶν τὸ Τσέγκελ ἐθεωρεῖτο ὡς ἐπικίνδυνος γείτων, εἶχον ὅμως οἱ ἄνθρωποι ἐξοικειωθῆ, μέχρι δὲ τῆς τελευταίας ἑβδομάδος οὐδὲν προφυλακτικὸν μέτρον ἐλήφθη ὅπως ἀποτραπῇ ὁ ἐπικείμενος κίνδυνος. Τὴν παρασκευὴν ὅμως μετὰ διήμερον ῥαγδαίαν βροχὴν, αἱ ἐμφανίσεις ῥωγμῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους τοσοῦτον κατετρόμαξαν τοὺς χωρικοὺς, ὥστε προσεκάλεσαν τοπικὸν μηχανικὸν, ὅπως τοῖς συμβουλεύσῃ προληπτικά τινα μέτρα· πρὶν ἢ ὅμως διαταχθῶσι τοιαῦτα, ἐπῆλθεν ἡ καταστροφή. Τὴν κυριακὴν κατὰ τὴν πέμπτην ὥραν μ. μ., μέγας ὄγκος χωμάτων καὶ βράχων ὠλίσθησαν ἀπὸ τοῦ ὄρους, παρασύρων καθ᾿ ὁδὸν τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ Οὐτερτὰλ, τὸ τμῆμα τοῦ χωρίου τὸ κείμενον ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Σερύφ. Μετὰ μίαν ὥραν δευτέρα κατάπτωσις ἐδάφους, ἀπετελείωσε τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς, καταπλακῶσαν ἐνταυτῷ πάντας τοὺς χωρικοὺς, οἵτινες κατεγίνοντο νὰ ἀνασκάπτωσι τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς των ἀπὸ τῶν ἐρειπίων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποθανόντων καὶ ταφέντων δὲν ἐπεβεβαιώθη.

— Τὸ Ἔλμ χωρίον ἐν τῷ καντωνίῳ Γλαρὶς κατεπλακώθη ὑπὸ στοιβάδος λίθων· λέγεται δὲ ὅτι διακόσιοι τῶν κατοίκων ἀπωλέσθησαν.

[illegible] Ἀφρική.

Ἰταλ[illegible] διαμέν[illegible] παρὰ τῷ [illegible] Ζαγουὰν γαλλικὸ στρατόπεδο ἐφονεύθη τὸ δὲ π[illegible] ἀπεγυμνώθη. Λέγεται ὅτι πολυάριθμοι ἀλγερῖνοι εἰσῆλθον εἰς τὴν ἡγεμονίαν τοῦ Τύνητος διὰ τῆς Τεβέσσας καὶ διευθύνονται πρὸς τὴν Καϊρβάν.

Ἀπαιτεῖται βαθμός τις συγκαταβάσεως, ὅπως ἀσχοληθῇ τις περαιτέρω περὶ τοῦ κ. Φιλήμονος προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Γράφει ἐν τῷ προχθεσινῷ «Αἰῶνι» αὐτοῦ, ὅτι «δὲν ηὔχετο ἱκανοποίησιν ἄλλην δι᾿ ὅσα περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπιδημίας ἐγράφησαν σχετικὰ πρὸς αὐτὸν, παρὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Βέγια ἐν τῷ ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου φύλλῳ τῶν Νέων Ἰδεῶν.» Πόσον εὐκόλως ἱκανοποιεῖται ὁ κ. Φιλήμων! Τὸ ζήτημα εἶναι ἂν τὸ ὕδωρ τοῦ Κεφαλαρίου ἐν ᾧ πλύνονται τὰ ἐνδύματα τῶν νοσοκομείων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς τυφιώντων, δύναται νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τοὺς στομάχους τῶν Ἀθηνῶν τοὺς μικροοργανισμοὺς τοῦ τυφικοῦ ἰοῦ, ναὶ ἢ ὄχι. Λοιπὸν ὁ κ. Βέγιας ἀναφέρει ἐν τῇ ἐπιστολῇ του δύο ἐπισήμων ἰατρῶν γνώμας τοῦ **Ziemsen** «βεβαιοῦντος ὅτι ὁ ἰὸς τοῦ τύφου ἐπὶ ἀορίστως σχεδὸν μακρῷ χρόνῳ δύναται νὰ ὑπάρχῃ» καὶ τοῦ **Nageli** «βεβαιοῦντος ὅτι οἱ μικροοργανισμοὶ τοῦ τυφικοῦ ἰοῦ ἐπ᾿ ὀλίγον μόνον ἐν τῷ ὕδατι διατηροῦν τὴν μολυσματικὴν αὐτῶν δύναμιν.» Ὁ δὲ κ. Φιλήμων φωνάζει «νενίκηκα, νενίκηκα,» διότι φαίνεται, ὅτι ἀναγινώσκει μόνον τὴν γνώμην τοῦ **Nageli** καὶ ὑποθέτει φιλαγάθως ὅτι τὸ τυφικὸν ὕδωρ τοῦ Κεφαλαρίου χρειάζεται πολλὰς ἑβδομάδας διὰ νὰ φθάσῃ εἰς Ἀθήνας. Διὰ τοῦτο εἴπομεν ἐν ἀρχῇ ὅτι ἀπαιτεῖται συγκατάβασίς τις, ἵνα συζητήσῃ τις μετὰ τοῦ κ. Φιλήμονος. Ἐὰν τὸ τυφικὸν τοῦ Κεφαλαρίου ὕδωρ φθάνει ἐντὸς μιᾶς ὥρας εἰς Ἀθήνας, τί παθόντες, ὦ ᾿γαθοί, δὲν βλέπετε ὅτι καὶ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ **Nageli** μετηγγίσατε εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐκλογέων σας τὸν τυφικὸν θάνατον; Ἐννοοῦμεν τὴν ταραχὴν ὑμῶν καὶ πονοῦμεν ἐπὶ τοῖς πάσχουσι, οἱανδήποτε καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πάθος αὐτῶν αἰτίαν. Ἀλλὰ ἀναχωροῦντες ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης τὴν ὁποίαν ἐν ἀμαθείᾳ διαστρέφετε, ἐνώπιον τῶν ἔτι νωπῶν τάφων καὶ τῶν ἄλλων τῶν χαινόντων, νὰ ἀποκαλῆτε «βαναύσως ὑβριστὰς» ἐκείνους, οἵτινες ἐπιτιμοῦν τὴν ἀθλίαν πολιτείαν σας, αὐτὸ δὰ δεῖται συγκαταβάσεως μεγαλειτέρας. Ἂν ὑπάρχουν βάναυσοι ὑβρισταὶ, ὁ κ. Φιλήμων δὲν ἔχει παρὰ νὰ τοὺς ἀνακαλύψῃ εἰς τὰ φύλλα τῆς ἐφημερίδος αὐτοῦ. Ἐὰν εἴπωμεν εἰς τὸν κ. Φιλήμονα, ὅτι [illegible] ἐπιταφίους μὲν λόγους εἶναι κάλλιστος, διὰ δημοτικὰς δὲ πράξεις κάκιστος, νομίζει ὅτι τὸν ὑβρίζομεν; Ἐὰν εἴπωμεν εἰς τὸν κ. Φιλήμονα, ὅτι ἐν γένει ἡ πολιτική του εἶναι νερόβραστος, δύναται νὰ παραπονεθῇ ἐναντίον ἡμῶν, ὅτι τῷ ἀφαιροῦμεν ξύλα, ἢ τῷ προσθέτομεν ξύλα εἰς τὴν πυρὰν αὐτοῦ. Ἐὰν καθήσωμεν τὸν κύριον Φιλήμονα εἰς τὸ ἑδώλιον τοῦ ἀλληλοδιδακτικοῦ σχολείου καὶ τὸν ἀναγκάσωμεν ν᾿ ἀναγνώσῃ μεγαλοφώνως ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγραφεν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος του κατὰ τὴν 6ην Αὐγούστου 1881 «οἱ ἐπιπολάζοντες πυρετοὶ δὲν φέρουσι χαρακτῆρα ἐπίφοβον ἢ θανατηφόρον . . . εὐτυχῶς ἐπιδημία δὲν ὑπάρχει» ἤθελε καὶ πάλιν εἴπει, ὅτι τὸν ὑβρίζομεν; Ἐὰν ἐγράφομεν ἐπὶ τοῦ μαύρου πίνακος τῆς πολιτείας αὐτοῦ τὴν θνησιμότητα τριῶν προηγουμένων τῆς χρονολογίας ἐκείνης ἡμερῶν, ὄχι τῶν χειροτέρων, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν θνησιμότητα τριῶν τελευταίων, πάντοτε ἐκ τῆς αἰτίας τοῦ τύφου, πταίομεν ἡμεῖς ἐὰν οἱ ἀπαθεῖς ἀριθμοὶ ἀποδεικνύωσι τὰς αὐτὰς κατ᾿ ἀμφοτέρους τοὺς χρόνους ἐπιδημικὰς καταστροφὰς, τὰς ὁποίας ἀποκρύπτων ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου διὰ τῆς ἀνωτέρω προκηρύξεως αὐτοῦ ὑπέχει βαρεῖαν καὶ μείζονα τῶν συναδέλφων αὐτοῦ εὐθύνην; Κατὰ τὴν 3ην Αὐγούστου ἀπεβίωσαν ἐκ τύφου 5, τὴν 4ην 4, τὴν 5ην 4, τὸ ὅλον 13·—κατὰ δὲ τὴν 5ην Σεπτεμβρίου ἀπεβίωσαν ἐκ τύφου, 4, τὴν 6ην 5, τὴν 7ην 4 τὸ ὅλον 13. Ὅθεν κατὰ τὸ τριήμερον 5, 6, 7, Σεπτεμβρίου δὲν ὑπάρχει τις ὁ ἀμφισβητῶν τὴν ὕπαρξιν τοῦ τύφου ἐν Ἀθήναις, πῶς! ἴσα θύματα αὐτοῦ κατὰ τὸ τριήμερον 3, 4, 5 Αὐγούστου δὲν ἦσαν ἱκανὰ νὰ πείσουν τὸν κ. Φιλήμονα, ὅπως εἰδοποιήσῃ τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ ὅτι «δυστυχῶς ἐπιδημία ὑπάρχει!» Ἦσαν βεβαίως ἱκανὰ, ἀλλὰ κατεσιγάζετο ἡ φωνὴ αὐτῶν ἐκ τοῦ συμφέροντος, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὁ κ. Φιλήμων, ἐν τῷ τρόπῳ καθ᾿ ὃν διεξάγει τὴν δημοτικὴν πολιτείαν του, νὰ καλύψῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ἀφίνῃ, καθόσον ἀπέκειτο εἰς αὐτὸν, κοιμωμένην καὶ ἀπρακτοῦσαν τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ θυσιαζομένου Λαοῦ. Βεβαίως ὅλα ταῦτα εἶναι πολιτεία καὶ δὲν λέγομεν ὅτι δὲν εἶναι καὶ χειρότεραι αὐτῆς. Ἀλλὰ χαρίζομεν ὅλας τὰς τοιούτου εἴδους πολιτείας πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐννοοῦν τοιουτοτρόπως νὰ πολιτεύωνται.

Αἱ ὑπὸ τῶν δημοσίων ἀρχῶν λαμβανόμεναι φροντίδες ἐπὶ τῇ νοσηρᾷ καταστάσει τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἤχθησαν τελευταῖον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε, κατὰ ἀνατροπὴν ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε ἐθίμων ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὁρκωτικοῦ συστήματος ἐν Ἑλλάδι, νὰ μὴ ὁρισθῇ ἕδρα κακουργοδικείου ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ τελευταῖον περὶ τούτου διάταγμα. Ἰδιαιτέρως φαίνεται, ὅσι ἐφείλκυσε τὴν ἐξιδιασμένην προσοχὴν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἡ μέλλουσα νὰ διεξαχθῇ ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ δίκη τοῦ ἐν Θήβαις δράματος τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα Βελεντζιακὰ, καὶ ἡ κατ᾿ ἀνάγκην μεγάλη συσσώρευσις τῶν περιέργων, τὴν ὁποίαν ἐκ παντὸς τρόπου ἐπεθύμει ν᾿ ἀποφύγῃ τὸ ὑπουργεῖον Κοομουνδούρου. Ἀκούομεν καθ᾿ ἑκάστην, ὅτι δὲν καταβάλλεται μεγάλη φροντὶς διὰ τὴν κλονιζομένην ὑγείαν τῆς πόλεως, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο μέτρον κατέδειξε πόσον τὰ σχετικὰ παράπονα στεροῦνται ὑποστάσεως, ἀφ᾿ οὗ καὶ μέχρι τῆς δίκης Βελέντζα τὰ ὑγιεινὰ μέτρα ἀφίκοντο. Ἡμεῖς μάλιστα ἐνομίζομεν ἀναγκαῖον, ὅπως ἡ δίκη αὕτη καὶ ἐν ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν κακουργοδικείῳ διεξαγομένη, γείνῃ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν διὰ τὸν φόβον, μήτοι οἱ ἀκροαταὶ μιανθῶσιν ἐκ τῶν κατηγορουμένων, οἵτινες διαμένοντες ἤδη ἐν Ἀθήναις ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ φέρωσιν ἐν ἑαυτοῖς τὸν τυφικὸν ἰόν. Δὲν ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν, ὅτι δυνάμεθα νὰ συνεισφέρωμεν εἰς τὴν περίνοιαν τοῦ ὑπουργείου Κουμουνδούρου, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε νομίζομεν, ὅτι ἐκπληροῦμεν χριστιανικὸν καθῆκον παρέχοντες πρὸς βοήθειάν της ὅ,τι διαθέτομεν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διὰ Β. διατάγματος χθὲς κοινοποιηθέντος ἀπολύονται ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ οἱ συμπληρώσαντες ἐννεατῆ θητείαν, καὶ οἱ σεμπληρώσαντες τὸ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ εἰς τὴν ἐθνοφρουρὰν μεταβαίνοντες.

— Κατὰ τὴν γενομένην ἐν Ἄρτῃ ἀπογραφὴν τῶν κατοίκων, κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ χριστιανοὶ 4,317, μωαμεθανοὶ 45, καὶ ἰσραηλῖται 617.

— Τὸ ἰατροσυνέδριον ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς ἐνσκήψεως χωλέρας ἐν Ἄδεν συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν, ἀπεφάσισεν, ὅπως τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν τὰ λοιμοκαθαρκτήρια Δήλου, Ἁγίου Γεωργίου καὶ Κερκύρας, ἅπασαι δὲ αἱ ἐξ Ἄδεν προελεύσεις ὑποβάλλωνται εἰς ἑνδεκαήμερον πραγματικὴν κάθαρσιν.

— Ἀπὸ σήμερον ἄρχεται ἡ ἐκκένωσις τῶν προσκαίρων νοσοκομείων καὶ ἡ συγκέντρωσις τῶν τε ἀσθενῶν καὶ τοῦ ὑλικοῦ εἰς τὸ μόνιμον στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον.

ἀπέφευγε πλέον τὸ νὰ διαβαίνῃ ἐκ τῆς πλατείας ὅπου εἶχε στηθῇ ἡ λαιμητόμος.

Τὸν Μυριὴλ ἠδύνατό τις νὰ καλέσῃ κατὰ πᾶσαν ὥραν εἰς τὸ προσκεφάλαιον τῶν ἀσθενῶν καὶ ψυχορραγούντων. Δὲν ἠγνόει ὅτι ἐκεῖ ὑπῆρχε τὸ ὕψιστον τῶν χρεῶν καὶ τὸ μέγιστον τῶν ἔργων του. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ δὲν εἶχον χρείαν νὰ τὸν ζητήσωσιν· ἤρχετο ἀφ᾿ ἑαυτοῦ. Ἐγίνωσκε νὰ κάθηται καὶ νὰ σιωπᾷ ἐπὶ μακρὰς ὥρας πλησίον τοῦ ἀνδρὸς, τοῦ χηρεύσαντος τῆς γυναικὸς ἣν ἠγάπα, πλησίον τῆς μητρὸς, τῆς στερηθείσης τοῦ τέκνου. Ὡς δὲ ἐπίστατο τῆς στιγμῆς τοῦ σιγᾷν, ἐπίστατο καὶ τῆς στιγμῆς τοῦ λαλεῖν. Ὦ, τοῦ ἀξιαγάστου παρηγόρου! δὲν ἐζήτει νὰ ἐξαλείψῃ τὸν πόνον διὰ τῆς λήθης, ἀλλὰ νὰ τὸν ἀνυψώσῃ καὶ νὰ τὸν σεμνύνῃ διὰ τῆς ἐλπίδος. — «Προσέξετε, ἔλεγε, εἰς τὸν τρόπον καθ᾿ ὃν στρέφεσθε πρὸς τοὺς νεκρούς. Μὴ βλέπετε τὸ ὅ,τι σήπεται. Καλῶς ἀτενίσατε· θὰ διακρίνετε τὸ ζῶν φέγγος τοῦ ἠγαπημένου σας τεθνεῶτος εἰς τὸ βάθος τοῦ οὐρανοῦ.» Γινώσκων ὅτι ἡ πίστις εἶνέ τι ὑγιὲς, προσεπάθει νὰ νουθετήσῃ καὶ νὰ κατευνάσῃ τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀπεγνωσμένον, δεικνύων εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ δακτύλου τὸν ἄνθρωπον τὸν καρτερικὸν, καὶ προσεπάθει νὰ μετατρέψῃ τὸ πένθος τὸ ἀτενίζον εἰς λάκκον, διαδεικνύων αὐτῷ τὸ πένθος τὸ ἀτενίζον εἰς ἀστέρα.

Ε΄.

ΟΤΙ ΤΑ ΡΑΣΑ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΟΥ ΔΙΕΤΗΡΟΥΝΤΟ ΚΑΙΡΟΝ ΛΙΑΝ ΠΟΛΥΝ.

Ὁ οἰκιακὸς βίος τοῦ Μυριὴλ ἦτο κατὰ πάντα συνῳδὸν πρὸς τὸν δημόσιον. Ἡ ἑκούσιος πτωχεία ἐν ᾗ ἔζη ὁ ἐπίσκοπος Δ..., παρεῖχεν εἰς τοὺς βλέποντας αὐτὸν ἐκ τοῦ πλησίον σπουδαῖον καὶ θελκτικὸν θέαμα. Ὡς ὅλοι οἱ γέροντες, καὶ ὡς οἱ πλεῖστοι τῶν διανοητικῶς ἐργαζομένων, ἐκοιμᾶτο ὀλίγον, ἀλλὰ βαθέως. Τὸ πρωῒ ἐκάθητο μελετῶν μέχρι μιᾶς ὥρας, ἔπειτα προσηύχετο εἴτε εἰς τὴν ἐκκλησίαν, εἴτε ἐν τῇ οἰκίᾳ του. Μετὰ τὴν προσευχὴν ἐπρογευμάτιζε μὲ ἄρτον ἐκ σικάλεως καὶ γάλα τῶν δαμάλεών του. Ἔπειτα εἰργάζετο διδόμενος εἰς τὰς πολλὰς καὶ παντοίας ἀσχολίας τῆς ἐπισκοπικῆς θέσεως. Τὸν δὲ καιρὸν ὅστις ἐπερίσσευεν ἐκ τῶν χρεῶν τούτων καὶ τῶν προσευχῶν, ἐνησχόλει, πρῶτον μὲν διὰ τοὺς ἐν ἀνάγκαις, τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς τεθλιμμένους, καὶ ἂν τὸν ἐπερίσσευεν ἔτι καιρὸς, ὁτὲ μὲν ἔσκαπτεν εἰς τὸν κῆπόν του, ὁτὲ δὲ ἀνεγίνωσκε καὶ ἔγραφε. Δι᾿ ἀμφότερα τὰ εἴδη ταῦτα τῆς ἐργασίας μετεχειρίζετο ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ῥῆμα· κηπεύω, ἔλεγε. «Καὶ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου, ἔλεγεν, εἶνε κῆπος.»

Περὶ μεσημβρίαν, ὅταν ὁ καιρὸς ἦτο καλὸς, ἐξήρχετο καὶ ἐπεριπάτει πεζῶς εἰς τὴν ἐξοχὴν ἢ καὶ εἰς τὴν πόλιν, μόνος, περίσκεπτος, ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς τεταπεινωμένους, στηριζόμενος ἐπὶ τῆς μακρᾶς βακτηρίας του. Ὅπου ἂν ἐφαίνετο, διεχύνετο ἱλαρότης καὶ χαρά. Ἐνόμιζες ὅτι ἡ διάβασίς του ἄφινε θάλπος, ἄφινεν αἴγλην. Τὰ παιδία καὶ οἱ γέροντες ἤρχοντο εἰς τὸ κατώφλιον τῶν θυρῶν διὰ τὸν ἐπίσκοπον, ὡς διὰ τὸν ἥλιον. Ηὐλόγει καὶ ηὐλογεῖτο. Εἰς πάντα ἔχοντα πράγματός τινος χρείαν, πάντες ἐδείκνυον τὴν οἰκίαν του.

Ἵστατο ἐδῶ, ἐκεῖ, ὡμίλει πρὸς τὰ μικρὰ παιδία καὶ τὰς κόρας, καὶ ἐμειδία πρὸς τὰς μητέρας. Ἐπεσκέπτετο τοὺς πτωχοὺς ἐνόσῳ εἶχε χρήματα· ὅταν πλέον δὲν εἶχεν, ἐπεσκέπτετο τοὺς πλουσίους.

Ἐπειδὴ πολὺν καιρὸν ἐφόρει τὰ ῥάσα του, καὶ ἦσαν τετριμμένα, καὶ νὰ τ᾿ ἀλλάξῃ δὲν ἤθελε, καὶ οὔτε πάλιν ἤθελε νὰ τὰ βλέπωσι τοιαῦτα, ἐξήρχετο πάντοτε μὲ τὸν ἰόχρουν του μανδύαν, ὥστε ἐν ὥρᾳ θέρους ὑπέφερεν ἐκ τοῦ καύσωνος. Ἐπιστρέφων δὲ εἰς τὴν μητρόπολιν ἐγευμάτιζε. Τὸ γεῦμά του ἦτον οἷον καὶ τὸ πρόγευμα.

Περὶ τὴν ὀγδόην καὶ ἡμίσειαν ὥραν τῆς ἑσπέρας ἐδείπνει μετὰ τῆς ἀδελφῆς· ἡ κυρὰ Δοξαστὴ ἵστατο ὄπισθέν των καὶ τοὺς ὑπηρέτει. Οὐδὲν λιτώτερον τοῦ δείπνου των, ἐκτὸς ἂν ὁ ἐπίσκοπος εἶχε προσκεκλημένον καί τινα τῶν ἐφημερίων· τότε ἡ κυρὰ Δοξαστὴ εὕρισκεν ἀφορμὴν νὰ μαγειρεύσῃ καὶ ἐξαίρετόν τινα λιμναῖον ἰχθὺν, ἢ λεπτόν τι τοῦ βουνοῦ θήρευμα. Ὁ ἐπίσκοπος τὴν ἄφινε τότε νὰ κάμῃ ὡς ἐνόει αὐτή. Ἄλλως, τὰ συνήθη ἐδέσματα τῆς τραπέζης του ἦσαν νερόβραστα ὄσπρια καὶ ζωμὸς μετὰ ἐλαίου. Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος ἔλεγεν, ὅτι «ὁσάκις ὁ ἐπίσκοπος δὲν τρώγει ὡσὰν παπᾶς, τρώγει ὡσὰν ἀσκητής.»

Μετὰ τὸ δεῖπνον, συνδιελέγετο ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν μὲ τὴν ἀδελφήν του καὶ τὴν κυρὰν Δοξαστὴν, ἔπειτα δὲ εἰσήρχετο εἰς τὸν κοιτῶνά του καὶ καθήμενος ἔγραφεν, ὁτὲ μὲν ἐπὶ φύλλων χάρτου, ὁτὲ δ᾿ ἐπὶ τοῦ περιθωρίου βιβλίου τινός. Ἦτο λόγιος, μάλιστα δὲ καὶ συγγραφεύς. Ἀφῆκε πέντε ἢ ἓξ χειρόγραφα ἀρκούντως περίεργα· πρὸς τοῖς ἄλλοις, μίαν πραγματείαν περὶ τοῦ στίχου τῆς Γενέσεως, «Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος.» Ὁ ἐπίσκοπος παρέβαλλε τὸν στίχον τοῦτον μὲ τρία διάφορα κείμενα· τὸ ἀραβικὸν, λέγον, «καὶ ἔπνεον οἱ ἀέρες τοῦ Θεοῦ·» τὸ τοῦ Φλαΐου Ἰωσὴφ, λέγον· «πνεῦμα ἄνωθεν ἐπὶ τῆς γῆς·» καὶ τέλος τὸ τῆς χαλδαϊκῆς παραφράσεως τοῦ Ὀγκέλου, λέγουσαν· «Ἀὴρ ἐκ τοῦ Θεοῦ προερχόμενος ἔπνεεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων.»

Ἐνίοτε, ἐνῷ ἀνεγίνωσκε, παρήτει τὸ βιβλίον καὶ ἐβυθίζετο εἰς μελέτας, μεθ᾿ ἃς ἐλάμβανεν αἰφνιδίως τὸν κάλαμον καὶ ἔγραφεν ἐπὶ τῶν περιθωρίων τοῦ αὐτοῦ τεύχους σημειώσεις, πολλάκις μηδεμίαν σχέσιν ἐχούσας μετὰ τοῦ κειμένου. Οὕτως, εἰς βιβλίον τι κείμενον ὑπ᾿ ὄψιν ἡμῶν καὶ ἐπιγραφόμενον, «Ἀλληλογραφία τοῦ λόρδου Γερμανοῦ μετὰ τῶν στρατηγῶν Κλίντωνος, Κορνουάλου, καὶ τῶν ναυάρχων τῶν σταθμευόντων εἰς τὴν Ἀμερικὴν, κτλ. κτλ.» ἀναγινώσκομεν τὴν ἑπομένην τοῦ ἐπισκόπου σημείωσιν.

«Ὦ σὺ ὁ ὤν! Σὲ ὁ Ἐκκλησιαστὴς ἀποκαλεῖ Παντοδυναμίαν· οἱ Μακκαβαῖοι, Πλάστην· ἡ πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολὴ, Ἐλευθερίαν· ὁ Βαρούχ, Ἀπειροτελειότητα· οἱ Ψαλμοὶ, Σοφίαν καὶ Ἀλήθειαν· ὁ Ἰωάννης, Φῶς· αἱ Βασιλεῖαι, Κύριον· ἡ Ἔξοδος, Πρόνοιαν· τὸ Λευϊτικὸν, Ἁγιότητα· ὁ Ἔσδρας, Δικαιοσύνην· ἡ κτίσις, Θεόν· ὁ ἄνθρωπος, Πατέρα· ἀλλ᾿ ὁ Σολομὼν σὲ ἀποκαλεῖ Ἔλεος, τοῦτο δὲ τὸ κάλλιστον τῶν ὀνομάτων Σου.»

Περὶ τὴν ἐννάτην ἑσπρινὴν ὥραν, αἱ δύο γυναῖκες ἀνεχώρουν καὶ ἀνέβαινον εἰς τοὺς κοιτῶνάς των, ἀφίνουσαι αὐτὸν μέχρι πρωΐας μόνον εἰς τὰ κάτω τῆς οἰκίας. Ἀναγκαῖον δὲ εἶναι νὰ δώσωμεν ἐνταῦθα ἀκριβεστέραν τινὰ ἰδέαν περὶ τοῦ ἐνδιαιτήματος τοῦ ἐπισκόπου Μυριήλ.

— Ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ ἄγγλος ἐπίτροπος ταγματάρχης Swayne, προσεχῶς δὲ ἀναχωρεῖ αὐτόθι καὶ ὁ πρῶτος ῥῶσσος πληρεξούσιος κ. Φιλιπὼφ, ὅστις θέλει προεδρεύσει κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Βώλου.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησε σήμερον εἰς Ἀγγλίαν καὶ ὁ ἕτερος ἄγγλος ἐπίτροπος ἀντισυνταγματάρχης Clery.

— Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη ἐξ Ἰωαννίνων ὁ ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος θάνατος τοῦ αὐτόθι γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος **Ἀνδρέου Λόντου.**

— Εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον, λέγεται, ὅτι ἐγένοντο αἱ ἑξῆς μεταβολαί: Ὁ κ. Ἀθ. Πρεβεδοῦρος μετετέθη ἐκ Χαλκίδος εἰς Ἀθήνας, ὁ κ. Α. Σουλτάνης ἐκ Χαλκίδος εἰς Ναύπλιον, ὁ κ. Κ. Δραγούμης ἐκ Τριπόλεως εἰς Χαλκίδα, ὁ κ. Τ. Ἀμπελᾶς ἐκ Ζακύνθου εἰς Χαλκίδα, ὁ κ. Δ. Κιτζίκης ἐκ Μεσολογγίου εἰς Λαμίαν καὶ ὁ κ. Α. Σταμίδης ἐκ Λαμίας εἰς Ναύπλιον.

— Τὰ μέλη τῆς διεθνοῦς ἐπὶ τῆς παραδόσεως ἐπιτροπῆς μεταβάντα χθὲς ἐν τῷ φωτογραφείῳ τοῦ κ. Μωραΐτη ἐφωτογραφήθησαν ἐν συμπλέγματι.

— Ἐνεκρίθη διὰ Β. διατάγματος ἡ ῥυμοτομία τοῦ β΄ τμήματος τῶν Πατησίων.

— Θανοῦσα ἐκηδεύθη ἐν πάσῃ τιμῇ ἡ **Μαργιόρα Βερέτα** εἰς βαθὺ πένθος βυθίσασα τοὺς πολλοὺς συγγενεῖς αὐτῆς, τοὺς ὁποίους ἀπὸ καρδίας συλλυπούμεθα.

— Πέντε κρούσματα εὐφλογίας διὰ μιᾶς ἐφάνησαν εἰς Καρπενήσιον, ἐλήφθησαν δὲ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς περιστολὴν τῆς νόσου, ἀπομονωθέντων τῶν προσβληθέντων ἔξωθι τῆς πόλεως πλησίον τοῦ ναοῦ τοῦ Σωτῆρος.

— Καθ᾿ ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Φθιώτιδος, ἀξιοπαρατήρητος ἐπικρατεῖ ὑγεία, γράφει ἡ «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ». Τὰ περὶ ἐνδημοῦντος δὲ τύφου ἐκ Λαμίας εἰς τὸν «Αἰῶνα» ἐπισταλέντα ἐκ σφαλερῶν πάντως πληροφοριῶν προέκυψαν· οὔτε ἐν τῷ στρατιωτικῷ τῆς πόλεώς μας νοσοκομείῳ, οὔτ᾿ ἐν τῇ πόλει, ἀλλ᾿ οὔτε καὶ ἐν τοῖς ἀπωτέρω τῆς ἐπαρχίας χωρίοις τοιαύτης τινὸς νόσου κρούσμα ἐγένετο.

— Εἴς τινα τῶν παρὰ τὴν Καρδίτσαν σταθμαρχῶν προσῆλθον τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν τέσσαρες λησταὶ ὧν εἷς εἶναι καὶ ὁ τόσας ἐν Φθιώτιδι καὶ ἀλλαχοῦ διαπράξας αἰχμαλωσίας καὶ ἁρπαγὰς Ἀνδρέας ὁ Κεραμάρης.

— Αἱ ἐν Φθιώτιδι διαρκεῖς ξηρασίαι κατέστρεψαν πᾶσαν περὶ παραγωγῆς ὀψίμων καρπῶν ἐλπίδα· οὔτε ἀραβόσιτος, οὔτε βάμβαξ ἐπέτυχον, καὶ μεγίστη ὡς ἐκ τούτου, μαστίζει τὴν ἀτυχῆ γεωργικὴν τάξιν ἀπελπισία. Ἡ τοῦ σίτου τιμὴ κυμαίνεται μεταξὺ τῶν 39—40 λεπτῶν κατ᾿ ὀκᾶν· ζητοῦνται δὲ κριθὴ καὶ ἄχυρα διὰ τὰ κτήνη τοῦ δημοσίου.

— Ὁ ἐν Λαμίᾳ μοίραρχος κ. Ζήσιμος Μπασδέκης, συλλαβὼν παρέδωκεν εἰς τὴν ἁρμοδίαν δικαστικὴν ἀρχὴν τὸν ἐκ Λογγιτσίου ἀρχαῖον λειποτάκτην καὶ ἐπ᾿ ἐσχάτων λήσταρχον Κωνσταντ. Γεροδῆμον· ὁ Γεροδῆμος οὗτος πλὴν ἄλλων, κατὰ τὴν 16 Ἰουλίου τ. ε. ᾐχμαλώτισε μετὰ τῶν συμμοριτῶν τοῦ Τσιμπερδώνη, Μπουργιαννοπούλου ἢ Μαντσαβίνου, Σκλαβούνου, Καρβουνιάρη, ἑνὸς ἀλβανοῦ καὶ ἑτέρου ἀγνώστου, τὸν Εὐθύμ. Χαλεπλῆν ἐκ Δομοκοῦ, ὃν καὶ ἐφόνευσεν, ἀδυνατοῦντα νὰ πληρώσῃ τὰ ἐξ 150 ὀθωμανικῶν λιρῶν ζητούμενα λύτρα του.

— Τῇ 26ῃ Αὐγούστου τ. ε. ὁ φυγόδικος Ἠλ. Μπούγας, ὑπὸ τριῶν ἄλλων, ἀγνώστων ἔτι, συνοδευόμενος, μετέβη πρὸς κλοπὴν αἰγῶν εἰς τὸ ἐν Νεροσπηλιᾷ τοῦ δήμου Δωριέων εὑρισκόμενον ποίμνιον αἰγῶν τοῦ ἀρχιποιμένος δήμου Μανανᾶ, ἀλλ᾿ ἐννοηθεὶς ἐπυροβολήθη καὶ ἀντιπυροβολήσας ἐτραυμάτισε καιρίως τοῦ ποιμνίου τὸν κύριον.

— Τὴν 29 λήξαντος μηνὸς οἱ ἐκ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Γεώργιος Κιτσάρης καὶ Νικόλαος Εὐσταθίου ὑπὸ τριῶν ἐνόπλων, ἀλλ᾿ ἀγνώστων, ἐν θέσει «Σάρρες» τοῦ δήμου Αἰγιτίου τῆς Δωρίδος συλληφθέντες ἀφῃρέθησαν περὶ τὰς 600 δραχμὰς καὶ ἀπελύθησαν ἀπειληθέντες μὲ θάνατον εἴποτε τὸ πάθημά των εἰς ἀρχήν τινα ἐξομολογοῦντο.

— Κατὰ τὴν «Δυτικὴν Ἑλλάδα», 1,300,000 ὀκάδ. ἅλατος ὑπάρχει σήμερον ἐν τῇ ἁλαταποθήκῃ Μεσολογγίου, καὶ 300,000 ἐκτὸς αὐτῆς· ἂν διατηρηθῇ ὁ ἐπικρατῶν καλὸς καιρὸς, τὸ ποσὸν θέλει ὑπερβῇ τὰ 2 ἑκατομμύρια.

— Εἰς τὸ χωρίον Μάστρου τοῦ Μεσολογγίου, ἐπιστάτης τις λαβὼν λαθραίως ἔκ τινος παλληκαρᾶ στρατιώτου τινος φυσίγγιον Γκρὰ, ἐκτόπα αὐτὸ ἐκ τοῦ μέρους τοῦ καψυλλίου, ἐκ δὲ τοῦ κτυπήματος ἀνεφλέχθη τὸ φυσίγγιον, εἰσῆλθε τὸ βλῆμα περὶ τὴν κοιλιακὴν χώραν, καὶ μετὰ πέντε ὥρας ἐξέπνευσεν.

— Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Προδρόμου τῆς Ἀκαρνανίας, τρεῖς ζωοκλέπται μεταβάντες νὰ κλέψωσιν αἶγας καὶ καταδιωχθέντες παρὰ τῶν φυλασσόντων ποιμένων, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, πλὴν φεύγοντες ἔπεσεν ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν ἕνεκα τοῦ σκότους, ἔν τινι χαράδρᾳ ὕψους 20 μέτρων καὶ ἐξέπνευσεν. Τὴν ἐπιοῦσαν ἀνευρέθη φονευμένος· ἀνεγνωρίσθη δὲ ὅτι ἦτο Κουδέλης τις βλαχοποιμὴν ἐκ Μαχαιρᾶς.

— Φυγόδικοί τινες, ἔργον ἔχοντες τὴν ζωοκλοπὴν διέβαινον τὸν Ἀχελῷον νύκτα, ἵνα μεταφέρωσι κλαπείσας αἶγας. Δύο εὔζωνοι στρατιῶται ἐκ τοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διοικητοῦ τοῦ μεταβατικοῦ Μοσχονησίου ἀποσπάσματος, ἐνεδρεύοντες διὰ λόγους δημοσίου ἀσφαλείας, καὶ θελήσαντες νὰ ἐρωτήσωσιν αὐτοὺς τίνες ἦσαν ἐπυροβολήθησαν παρὰ τῶν φυγοδίκων, πλὴν ἀντιπυροβολήσαντες οἱ στρατιῶται κατ᾿ αὐτῶν ἐφόνευσαν ἕνα. Τὴν ἐπιοῦσαν εὑρέθησαν καὶ αἱ κλοπιμαῖαι αἶγες, ἃς εἶχον δεμένας εἴς τινας θάμνους παραποταμίους, αἵτινες ἐδόθησαν τοῖς κυρίοις αὐτῶν.

— Ὁ τελώνης Ἄρτης, κ. Κωνστ. Στυλούδης μεταβὰς εἰς Μενίδιον κατέσχε πλείστους σάκκους καφφὲ, ὀρυζίου, ζακχάρεως ἑτοίμους ὅπως ἐπιβιβασθῶσιν αὐτοὺς ἀγνωστον διὰ ποῦ. Λέγεται ὅτι καὶ οἱ ἐκεῖ ὑπάλληλοι τοῦ τελωνείου δὲν εἶναι ἀμέτοχοι εἰς τὸ λαθρεμπόριον τοῦτο.

— Ἡ ληστοσυμμορία Σαλτοῦ ἐκ πέντε ἀποτελουμένη ἤδη ἐνδιαιτᾶται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ναυπακτίας, θεαθεῖσα περὶ τὸ χωρίον Πλάτανον.

— Ἤρξατο ἐκδιδομένη ἅπαξ τοῦ μηνὸς ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Μπαλάνου δικηγόρου ἐν Ἀθήναις «Ἐφημερὶς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς νομολογίας», ἧς ἡ μέχρι τοῦδε ἔλλειψις ἦτο πλέον ἡ ἐπαισθητή. Εἶναι ἀληθῶς περιεργότατον πρᾶγμα πῶς ἐν χώρᾳ, τὴν ὁποίαν δὲν σφάλλομεν ἀποκαλοῦντες κατ᾿ ἐξοχὴν νομικὴν, ἐλλείπουσι τοιαῦτα περιοδικὰ συγγράμματα, ἀκολουθοῦντα τὴν πρακτικὴν τῶν νόμων ἐφαρμογὴ, ν τὴν ἀποτελοῦσαν καὶ τὸν μόνον σκοπὸν τῶν νομοθεσιῶν καὶ τὴν μόνην πηγὴν, ἀφ᾿ ἧς δύναται νὰ ἀρυσθῇ ὁ ἀσφαλέστατος προβιβασμός των. Ἵνα δὲ ἤμεθα εἰλικρινεῖς, εἶναι ἔτι περιεργότερον πῶς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συντηρηθῶσι τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα τοιαῦτα, λειποψυχήσαντα, λυπηρὸν εἰπεῖν, διὰ τὴν ἔλλειψιν ἀναγνωστῶν ἐν ἐπιγνώσει διατελούντων τῶν πρὸς τοὺς ἐκδότας αὐτῶν ὑποχρεώσεών των. Μήπως ἄρά γε εἶναι ἐξ ἀνωτέρας δυνάμεως δεδομένον οἱ ἄνθρωποι τῶν νόμων, νὰ λησμονῶσι πρῶτοι τὰς ἐξ αὐτῶν ὑποχρεώσεις των; Ὁπωσδήποτε δὲν πρόκειται σήμερον νὰ λύσωμεν κοινωνικὰ ζητήματα, ἀρκούμεθα μόνον νὰ συγχαρῶμεν τῷ κ. Σ. Μπαλάνῳ διὰ τὴν ἐπιχείρησιν παρ᾿ αὐτοῦ δικαστικὴν ἐφημερίδα καὶ εὐχηθῶμεν αὐτῇ καλὴν τύχην, τῆς ὁποίας εἶναι κατὰ πάντα λόγον ἀξία καὶ διὰ τὸ ἔκλεκτὸν περιεχόμενον αὐτῆς, ὅπερ συλλέγεται μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιμελείας καὶ ἐκλεκτικότητος καὶ διὰ τὴν κομψότητα, ὑφ᾿ ἣν τὸ φυλλάδιον χαρακτηρίζεται. Ἐν τέλει τοῦ πρώτου φυλλαδίου ὁ κ. Σ. Μπαλάνος ποιεῖται ὀρθοτάτας παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς πρό τινος δημοσιευθείσης διατριβῆς τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ἐφέτου κ. Μενελάου ἐπὶ τῶν δικαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων.

— Ὁ δικηγόρος κ. Θεοφάνης Γ. Μπαλτῆς μετῴκησε εἰς τὴν παρὰ τὸ δημαρχεῖον καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σωκράτους κειμένην οἰκίαν τῆς κ. Κόκκαλη.

— Κατὰ τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας ἡ γνωστὴ καλλιτέχνις κυρία Κλεοπάτρα Γενναδίου ἐνετάλη παρὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως νὰ κατασκευάσῃ προτομὰς ἐνδόξων φιλελλήνων, ἱδρυθησομένας ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ καλλιτέχνις ἤρξατο ἤδη κατασκευάζουσα τὴν προτομὴν τοῦ Γεωργίου Κάννιγκος, ὑπὲρ ἧς ἡ κυβέρνησις ὥρισε δρ. 2,000.

— Κατὰ τὴν «Πατρίδα» τῆς Σύρου, αἱ εἰσπράξεις τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐκῆς Ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1880 ὑπερέβησαν τὰς τῶν προλαβόντων ἐτῶν κατὰ 120 χιλιάδας δραχμῶν περίπου. Αἱ δὲ εἰσπράξεις τῶν μηνῶν τοῦ 1881 σχετικῶς πρὸς τοὺς σχετικοὺς μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους 1880 παριστῶσιν ὑπέρβασιν εἰσοδημάτων 35,000 δραχμῶν περίπου κατὰ μῆνα.

— Κατὰ τὰς αἰγυπτιακὰς ἐφημερίδας, τὸ νέον ὑπουργεῖον κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς· Σερὶφ πασᾶς, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου· Μουσταφᾶ πασᾶς Φεχμῆ, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν· Χαϊδὰρ πασᾶς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν· Ἰσμαὴλ πασᾶς Ἐγιοὺπ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων· Μαχμοὺτ πασᾶς Σάμη, ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν· Καδρῆ βέης, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης· Μαχμοὺτ Ζεκῆ πασᾶς ἐπὶ τῶν βακουφίων καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως. Τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου τούτου κατὰ τὴν **Egypte** εἶναι τὸ ἑξῆς· 1) συγχώνευσις πλήρης τῆς ἐξελέγξεως μετὰ τοῦ ὑπουργείου, 2) ἀνάπτυξις τῶν δικαστικῶν μεταρρυθμίσεων, 3) δικαιοδοσία ἀνεξάρτητος, 4) διάκρισις ἐξουσιῶν καὶ 5) συμβάσεις τελωνειακαὶ καὶ ἐμπορικαὶ μετὰ τῶν ξένων κυβερνήσεων. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἔτυχε τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν γενικῶν προξένων, οἵτινες ἐβεβαίωσαν τὸν Σερὶφ περὶ τῆς ὑποστηρίξεως των πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τὸν **Economista**, ὁ Σερὶφ πασᾶς ἐζήτησε παρὰ τοῦ Κεδίβου τὴν σύστασιν δύο βουλῶν, τῆς μιᾶς ἐκλεγομένης. Οἱ οὐλαμάδες καὶ οἱ πρόκριτοι τῆς χώρας διὰ τῆς συμπεριφορᾶς των ἀπέδειξαν ὅτι δὲν διάκεινται ἐχθρικῶς πρὸς τὰς αἰτήσεις τοῦ στρατοῦ. Ἀναφορὰ δὲ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ πολλῶν σεΐχιδων ἐζήτει ἤδη ταῦτα ὅσα καὶ ὁ στρατός. Ἡ ἐν Καΐρῳ ἀκρόπολις μέχρι τῆς 5 ἱσταμένου ἐξηκολούθει ἔτι κατεχομένη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ, πιστοῦ πάντοτε εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτοῦ. Ἐν τούτοις βεβαιοῦται, κατὰ τὴν **Egypte**, ὅτι οἱ συνταγματάρχαι ὑπέγραψαν δήλωσιν, ἐν ᾗ ἐκφράζεται ἡ πρόθεσίς των, ὅπως ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Σερὶφ πασᾶ, δηλοῦσι δὲ ἅμα, ὅτι εἶναι πρόθυμοι νὰ ἐξέλθωσι τοῦ Καΐρου, ὅπως ἀναλάβωσι τὴν διοίκησιν φρουρᾶς τινὸς, ἅμα ὡς διαταχθῶσιν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως.

— Ἡ ἔναρξις τῆς ἐν Βενετίᾳ διεθνοῦς γεωγραφικῆς ἐκθέσεως, ἐγένετο τῇ 1 Σεπτεμβρίου μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς μεγαλοπρεπείας. Ὁ κ. Β. Μερβὲκ ἀπήγγειλε λόγον δι᾿ οὗ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην ἁπάντων πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἰταλίας. Ἡ Γαλλία γενικῶς ἐξετιμήθη διὰ τὴν χαρτογραφικὴν καὶ ἐθνογραφικὴν αὐτῆς ἔκθεσιν, ὡς καὶ διὰ τὰ προϊόντα τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῆς βιομηχανίας, ἰδίως μάλιστα διὰ τοὺς γεωγραφικοὺς χάρτας. Ἡ ἔκθεσις τῆς ἀρχαίας καὶ νεωτέρας Ἰσπανίας εἶναι ἐπίσης ἀξιοπερίεργος διὰ τοὺς νέους αὐτῆς στρατιωτικοὺς χάρτας. Ἡ Αἴγυπτος διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τῆς ἐκθέσεως ἀντικειμένων προερχομένων ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Ἀφρικῆς καὶ ἰδίως τῆς συλλογῆς τοῦ περιηγητοῦ Γέσση. Ἡ Αὐστρία ὡς καὶ ἡ Γερμανία ἐξέθεσαν περιφήμους στρατιωτικοὺς χάρτας. Ἡ Ῥωσσία χάρτας παιδαγωγικοὺς, ἐθνογραφικοὺς καὶ στρατιωτικούς. Ἡ Ἀγγλία χάρτας καὶ συλλογὰς τῶν Ἰνδιῶν. Τὸ δὲ Βέλγιον διδακτικὰ συγγράμματα καὶ στρατιωτικοὺς χάρτας.

— Ἡ **Hawaian Gazette**, ἥτις δημοσιεύεται ἐν Χονολολοὺ (**Honolulu**) πρωτευούσῃ τῶν Σανδβίχων, εἰσῆλθεν ἤδη εἰς τὸ 17 ἔτος τῆς ἡλικίας της. Ἡ Α. Μ. ὁ Καλακαούας, βασιλεὺς τῶν Σανδβίχων νήσων, εἶναι ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ἐκδότης τοῦ ἐν μεγίστῳ σχήματι ἐκδιδομένου καὶ ἀγγλιστὶ συντασσομένου φύλλου. Ὁ βασιλεὺς, καθὰ φαίνεται, γράφει τὸ πλεῖστον τῶν πολιτικῶν χρονικῶν, ἅτινα ὑπογράφει: modus in rebus. Ἡ Α. Μ. δημοσιεύει ἤδη ἐν ἐπιφυλλίδι τὰς ἐκ τοῦ ταξειδίου ἐντυπώσεις του. Εἷς τῶν τελευταίων ἀριθμῶν τῆς Hawaian Gazette περιέχει ἐν ἐπιφυλλίδι τῶν στηλῶν της τὴν δημοσίευσιν διαφόρων διαταγμάτων ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τῆς πριγκηπέσης Ῥοὺθ Κελικολάνη, ἀντιβασιλευούσης ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ βασιλέως μεγάλου θείου της. Τὸ περιεργότερον μέρος τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἀπαρτίζεται ἐκ δικαστικῶν νέων, ἰδίως καταδικῶν εἰς πρόστιμα 5—10 δολλαρίων δι᾿ ἀδικήματα ἐκ μέθης. Εἰς τὴν τετάρτην σελίδα εὑρηνται ἐν τῷ κεφαλαίῳ «δημόσια θεάματα» ἡ ἀγγελία ἱπποδρομίου κυριῶν, κατόπιν μεταξὺ τῶν ἐπὶ πληρωμῇ ἀγγελιῶν ποίημα ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «τὰ κλεμμένα φιλιά».

— **Σωτὴρ** μηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα συντασσόμενον ὑπὸ διαφόρων λογίων, τόμος Δ΄. τεῦχος ΙΑ. Περιεχόμενα: Ἀπάντησις εἰς τὴν ἐν τῷ «Αἰῶνι» καταχωρισθεῖσαν διατριβὴν τοῦ κ. Ἀνδρέα Παπαδιαμαντοπούλου «περὶ τῶν κυριωτέρων ἀρχῶν τῆς θετικῆς φιλοσοφίας». — Περὶ τῆς χριστιανικῆς εὐγλωττίας, ὑπὸ Χρυσάνθου Μακρῆ, φοιτητοῦ τῆς Θεολογίας.—Πραγματεία περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀναδόχων ὑπὸ Ζησίμου Χ. Τυπάλδου, καθηγητοῦ (συνέχεια).—Περὶ τοῦ ἀμελοῦντος τῆς προσευχῆς, μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. — Περὶ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ὑπὸ Μ. Μισαηλίδου (συνέχεια καὶ τέλος).— Ἀνέκδοτος ποιμαντορικὴ ἐπιστολὴ Νεοφύτου Μεταξᾶ, νῦν τὸ πρῶτον ἐκδιδομένη ὑπὸ Παναρέτου Κωνσταντινίδου, ἀρχιμανδρίτου καὶ ὑφηγητοῦ τῆς Θεολογίας. — Ἡ ἔννοια τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ ὑλισμὸς ὑπὸ Α. Παπαδιαμάντη.

— **Πηδάλιον ἠλεκτρικὸν** προωρισμένον νὰ κινῇ τὰ πλοῖα ἀνεκαλύφθη ἐν Ἀγγλίᾳ, καθὰ ἀναγγέλλει τὸ «Ἠλεκτρικὸν Φῶς». Τὸ μηχάνημα τοῦτο ἐδοκιμάσθη ἐπὶ ἀτμοκινήτου μεταβαίνοντος ἐκ Λονδίνου εἰς Γλασκώβ. Σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν πηδαλιοῦχον καὶ νὰ ἐνεργῇ τὸ πηδάλιον δι᾿ αὐτῆς τῆς πυξίδος. Ὁ κύκλος τῆς πυξίδος φέρει δείκτην μεταλλικὸν, ὃν θέτουσιν ἀπ᾿ ἀρχῆς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀκολουθητέας ὁδοῦ. Ἑκατέρωθεν τοῦ δείκτου εἰς ἕνα βαθμὸν ἀποστάσεως εὑρίσκεται προσδετήριον μεταλλινον. Ἕκαστον τῶν προσδετηρίων εἶναι συνδεμένον πρὸς ἁπλοῦν στοιχεῖον **Daniel** καὶ ὅταν τὸ πλοῖον ἀποκλίνῃ κατὰ ἕνα μόνον βαθμὸν ἐκ τῆς γραμμῆς του ὁ δείκτης ἐγγίζει τὸ ἕτερον τῶν προσδετηρίων. Ἐκ τούτου παράγεται ῥεῦμα θετικὸν ἢ ἀρνητικὸν, ὅπερ ἐνεργεῖ ἐπίσης θετικῶς ἢ ἀρνητικῶς ἐπὶ ὑδραυλικοῦ μηχανήματος κινοῦντος τὸ πηδάλιον. Ἡ περίεργος αὕτη ἀνακάλυψις εἶναι ἔτι εἰς κατάστασιν δοκιμῶν, ἀλλ᾿ ἐὰν ἠδύνατο νὰ δώσῃ καλὰ ἀποτελέσματα θὰ ἦτο χρησιμωτάτη κατὰ τοὺς δυνατοὺς καιρούς.

— **Τὰ ἀπορρίμματα τῶν σιγάρων.** Ἀπό τινων ἐτῶν ἐν Βερολίνῳ φιλάνθρωποί τινες ἔσχον τὴν ἰδέαν νὰ συλλέγωσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰ ἀπορρίμματα τῶν σιγάρων (γόπαις κατὰ τὴν συνήθη ἔκφρασιν), ἅτινα μεταβαλλόμενα αὖθις εἰς καπνὸν, παράγουσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἀρκοῦν ποσὸν διὰ τὴν προσφορὰν δώρων κατὰ τὰ Χριστούγενα εἰς ἑκατοντάδας ὀρφανῶν. Τὸ παράδειγμα τοῦτο ἠκολουθήθη ἐν ταῖς παρακρηνίαις ἐπαρχίαις, ἐν αἷς 18 πόλεις εἶδον καταρτιζομένας ἑταιρίας πρὸς συλλογὴν τῶν ἀπορριμμάτων τῶν σιγάρων. Ἐσχάτως οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἑταιριῶν τούτων συνῆλθον εἰς συνέδριον ἐν Βόνῃ. Ἐβεβαιώθη ἐν αὐτῷ, ὅτι ὁ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος συλλεγεὶς οὕτω καπνὸς ἀπέφερε τὸ ποσὸν 36,000 φρχ. διὰ τοῦ ὁποίου προσέφερον δῶρα ἀποτελέσαντα τὴν χαρὰν 2,400 παιδίων.